

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των αναγνωστών μας αποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιομα-τος, κρίσεως δεν λα-μβάνεται υπ' όφιν.

Γ. Βογιατζής. Σας γράφουμε και τρέμει το χέρι μας! Μα γιατί βιάσαι στανό πρό της υπογραφής σας, όπως κάνουν με τους νεοσφές; Ζήτη ή έχετε... αποθάνει; Μας γράφετε από τον κόσμο αυτό ή από τον άλλο; Τέλος το ποιήμα σας... τεράστιον! Και όχι και επιτυχές. Αν... βροίκεσθε εν τη ζωή γράφετε μικρότερα ποιήματα...

Παπαγεωργίου. Όχι επιτυχές το διήγημά σας. Σας λέμε όμως εν ειλικρινεία τοιούτο: Αν γράφετε κακά και με τον καρό και την μελίτην θά γράφατε όσια έγρα. Έμμενον ή λ. Κύριον. Τα ποιήματά σας πολύ κονιά. Το της γήρας μάλιστα λιγάκι προσωπικό. Γιατί; Αν έχετε ότι... δύο κακών προκειμένων ή... γήρα βέλτιστος; Ι. Ι. Ιανταφύλλιδης. Θεσσαλονίκη. Το διήγημά σας χωρίς δικαίωμα κρίσεως. Και δυοτιχώς... Άγγ. Έλπίδα, Κηλαισόαν. Λαγονισμόν; Αν νομίζετε ότι δεν πηραίνει για το «Μπουκέτο», ότι είνε για περιοδικό πεύ νεαρών αναγνωστών; Έπειτα οι διαγωνισμοί καλλοσύ δεν πετυχαίνουν. Η Έλληνίδες δεν λαμβάνουν μέρος σ' αυτούς. Η αιδωία, ή άδικαιοσύνη ή σφοδρότητα βλέπετε... Λαγονισμόν διήγηματος ή ποιήματος; Ανοητός ένοιμη πεισαν πεύ το συγγραφικό ταλέν-των των αναγνωστών μας. Πάντως θά σκεφθούμε. Ο διαγωνισμός το «Μπουκέτο», πρέπει νίνε προσοχίτος όπως όλα τον. Καταλαβάνετε; Α. Γ. Βιλάνδον, Αγοστόλον. Η μετάφρασις καλή. Θα την φιλά-ξουμε για το φύλλο των Χοιροτιγώνων. Σύμφωνοι; Νικ. Ισοθμιώ-την, Πειραιά. Το διήγημά σας όχι καλό. ή άβολο! Αν έχετε όμυλη στην ώραία μας Αττική. Και τον ήλιο, τον φηγο, γιατί το λέτε... ον-τίδα του ούρανο; Και τι έννοείτε γράφοντες ότι το σπίτι ήται... άκατάστατα χρισμένο; Έκείνο πάλι το... ή μάζα

Γενικό τέλος το διήγημά σας είνε άνεπιτυχές. Κ. Καλατζής. Τα ποιήματά σας πεζά τε και ήμμετρα όχι καλά. Πολύ κονιά. Γ. Ξένου. Το διή-γημά σας άπιδανον. Έξοον, ή-ήρολε, οι Μενιδάτες τι έστί ή-λεκτροικό φως, ήλεκτροικό λαμπ-ρίον. Έχουν ήλεκτροικό και στο Μενιδί... Αιού; Τι το έπεό-σαστε το προσοδεντικώτατον Μεν-ιδίου; Για παλινώσι; Όχι δά... Ν. Παπαδάκης. Εγγυαστοόμεν για τα καλά σας λόγια. Στείλτε το διήγημα. Αν είνε άπολύτως καλό θά δημοσι-ευθή. Δημ. Παγουργιάν. Λεβάδειαν. Εγγυαστοόμεν. Τα έχουμε. Η. Φ. Πειραιά. Το ποί-ημά σας όχι πετυχημένο. Το τραγοδάκι το άειμητόν Πολ-έμη γιαί μās το στείλατε; Πάντως σας εγγυαστοόμεν. Έι-θημέτοθε δε άλλοτε και το δικαίωμα κρίσεως. Στανό ή-δην, Αιδυμώτιχοι. Σας γρά-φουμε Στανόδη, χωρίς να ει-μεθα και βέβαιον για τ' όνομά σας. Και τοιούτο διότι και στο γράμμα σας και στο διήγημά σας έχετε βάσει μία νεοελληνι-κοτάτην τζίζφον! Τέλος πάν-των... Άς ορθούμε τώρα και στο διήγημά σας. Αοηζίετε ού-τω ως: «Και όμως ήτο άλη-θεια ή αιωνία ιστορία, το αίνονιον μυθιστόρημα των έ-νόγων ερώτων, των όποίων αυτός ήτο το γελοϊον ήθη-μα!...» Φαντάζεσθε ότι είνε δυνατόν να δημοσιευθή στο «Μπουκέτο» τέτοιο διήγημα, ος τέτοια γλώσσα, ος τέτοιο ήρω και χωρίς δικαίωμα κρίσεως ά-κόμη; Γράφετε στην δημόδη λοιπόν. Σ. Τερεζάκης. Όχι άπολύτως δημοσιεύσιμοι οι στί-χοι σας. Αν γράφατε άσχημα. Προσέχετε μόνον και μη βιάζε-σθε να δημοσιεύετε.

Β. Αρσοόπουλον, Πάρος. Για τον «Καλλιτέχνη» 30 όρχ. Το μεταφρασμένο ποιήμα του Έδμόνδον δε Άμίση—και όχι Άμικη—το υπό τον τίτλο «Η Μητέρα μου», δημοσιεύεται εδώ:

Δε φεύγει πάντα ή ενομορφιά με τα φτωρά του χρόνου, δε σβύνει με τα δάκρυα της λύπης και του πόνου, έζητα χρόνια πέρασαν μπροστά από τη μητέρα κι' όμως τη βλέπω πού έμορφη μιά με την άλλημέρα.

Δεν είνε γέλιο, κίνημα, μη πράξι, μιά ματιά της, πού ή μονάκριβη καρδιά— ή μητρική καρδιά της— Νά μη μιλάη... Αν ήμωνα ζωγράφος, αν μπορούσα, Αυτή θε να ζωγράφιζα, όσον καιρό κι' αν ζούσα...

Θάφτειαν την εικόνα της, σά γέρνει το κεφάλι, τά χιονισμένα της μαλλιά για να φιλήσω, ή πάλι σάν είνε άρρωστη ή φτωχή, σάν είνε κουρασμένη και γάτο άπ' το χαμόγελο τη λύπη έχει ζουμένη...

Μ' αν τά ούράνια μ' άκουγαν κι' έδιναν ό,τι θέλο, ενός μεγάλου Ραφαήλ το θεικό πινέλλο ήθε να ζωόσα ναπεινα για δώρο άπ' τον αιθέρα να φτείασο με τά χρώματα μιά ζωντανή μητέρα...

Ν' αλλάξω θάθελα ζωή μ' άλλη ζωή δική της, τη δύναμή μου θάθελα να πάη άπ' το παιδί της, κι' εγώ τ' άδύνατα λευκά χρόνια της κι' άπ' τη τούση αγάπη ή μανούλα μου με μιάς να ξαναϊώση!

Και τώρα πού το ποιήμα δημοσιεύθη άκούστε κάτι... Μυστικά όμως... Σκιήτε να μη μās άκούσούν... Άκούτε... Έ, λοιπόν ή μετάφρασις— με το συμπάθειο— δεν είνε δική σας! Μά μη στείχεσθε... Γίνονται τόσα και τόσα τέτοιον στον κόσμο!...

Α. Μαυρολέσσον. Μας γράφετε: «Σιόπ! Μη σιόπ κι' άλαθ ο!...» Και όμως... Το έοίξαμε κι' όλας. Κατεκαλαθώθη, δηλαδή, κατά το κατεβρασθώθη. Γιατί δεν ήτο επιτυχές. Στίχοι και ήδια και έλ-κόνες κοινές. Και δικαίωμα κρίσεως γιού!... Ν. Κωροτατιά. Άνεπιτυχές. Α. Χρυσοφιδής. Θεσσαλονίκη. Στέλνετε ότι θέλτε. Έπίσημοι διορισμοί δεν γίνονται. Α. Κ. Ότι είσθε ζωγράφος το δείχνει το γράμμα σας. Η μάλλον το χωρι της επιστολής, το έποισον βρήθε μου-τεζώσας! Τέλος προσίτε από το γραφέο. Και φέρετε μας και κανένα δείγμα της τέχνης σας. Γ. Παπατερεζάκης, Καρδαμύλη. Μας γράφετε:

«Ως ελεμμένος πάρα πολύ από το πραγματικό ιδεώδες, ος ήλη, περιοδικό σας, αισθάνομαι κάτι, πού δεν είναι τίποτα άλλο, από ήποχρώσεως, γι' αυτό, και στέλλω για κοιτική το έργο μου στο όλοκάθεο, στο γιομάτο με ειλικρινεία κοιτική γραφέο σας.»

Και το μόν γραφέο μας είνε πούγαμι όλοκάθεο. Το γράμμα σας όμως; Τα γεωόγραφα το... έχουον σας! Έπειδή ίσως έπι-γράφετε την ιστορία σας «Πέν-θιμη μ' έκαταστήσατε... Πέν-θημα και τά γεωόγραφα. Δηλαδή μωβ από τις δαχτυλιές του με-λιανού. Έν τοιούτο διαβάσαμε το διήγημά σας και άγού ως άλλοι «Προόδει... ένίγαμεν τās χείρας μας ος γράφουμε ότι δεν είνε επιτυχές. Ν. Παπαπερο-κλήν. Ο «Μιχαήλ ος» όχι... δημοσιεύσιμος. Αγάρι κομ-μουνιστής ο μακαρίτης! Τι λέ-τε; Γ. Ανυρ. Έκ των έπι-γραμμών σας δημοσιεύεται το τοιού. Είς οσέλην;

Τόν βλέπετε πού περπατεί [στυφτός και λυπημένος; Δέν του συμβαίνει τίποτε... [κατάγει' άπ' τήν... Πί ο Κι' αν έχει κάποιονε καθύμ, [αυτός είν' όριωμένος Τό ότι κάποιος φίλος του, [έκοψε το...τσιγάρο!...

Σταμ. Συνοδιόνον. Δημοσιεύουμε εδώ τον ήμμετρον άφορισμόν σας. Μιά γατί τόσον πύο και τόση λαθρα κατά της άνθρωπότητος; Ίδου τώρα, και ό ήμμετρος κερανόσ ό υπό τον τίτ-λον «Κόσμος».

«Αν τον κόσμο τον γνωρίσης και αυτόν ψυχολογήσης τότε θε να καταλάβης ότι όλοι είναι φαύλοι!... Μποροόροσο!...»

ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ

STARR

ΥΠΕΡΕΧΕΙ

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ

STARR

12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12

ΑΘΗΝΑΙ